

ZWIĄZEK BANKÓW POLSKICH

DR TADEUSZ BIAŁEK

WICEPREZES

Warszawa, dnia 11 maja 2021 roku

Pan
Aleksander Pocij
Przewodniczący
Komisji Praw Człowieka, Praworządności i
Petycji
Senat RP

Szanowny Panie Przewodniczący,

w odpowiedzi na zaproszenie na posiedzenie Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, które odbędzie się w dniu 11 maja br., w załączeniu przekazuję uwagi Związku Banków Polskich do *ustawy z dnia 20 kwietnia 2021 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz niektórych innych ustaw* (druk senacki nr 387).

Z poważaniem,

Załączniki:

1. Uwagi Związku Banków Polskich do *ustawy z dnia 20 kwietnia 2021 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz niektórych innych ustaw* (druk senacki nr 387).

Uwagi Związku Banków Polskich
do ustawy z dnia 20 kwietnia 2021 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz niektórych innych ustaw
[druk senacki nr 387, dalej: Ustawa]

Lp.	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy/ pkt Uzasadnienia/ pkt OSR	Uwaga/Propozycja zmian zapisu
1.	Art. 1 pkt 6) lit. a) Ustawy zmieniającej art. 24 pkt 19 ustawy o KRZ zmieniającej art. 110 pr. restr.	<p>Obecnie w Ustawie proponowane jest <u>uchylenie art. 110 ust. 8 pr. restr. stanowiącego, że na postanowienie sędziego komisarza ws. głosowania układu poza zgromadzeniem wierzycieli przysługuje zażalenie.</u></p> <p><u>Propozycja ta budzi istotne wątpliwości.</u> Tryb decyzyjny zgromadzenia wierzycieli zarówno w zakresie kwestii decyzyjnych jak i trybu działania można porównać do walnego zgromadzenia lub zgromadzenia wspólników spółki kapitałowej. Pozbawienie udziałowców/akcjonariuszy prawa do dyskusji na temat oceny zarządu poprzedzającej podjęcie uchwały stanowiłoby istotne naruszenie praw akcjonariuszy.</p> <p>Podobny problem wiąże się z pozbawieniem wierzycieli do aktywnego udziału w procedurze podejmowania najważniejszej decyzji w postępowaniu restrukturyzacyjnym tzn. decyzji dot. układu. Wyeliminowanie zgromadzenia wierzycieli pozbawiać może wierzycieli możliwości uzyskania od dłużnika oraz nadzorca lub zarządcy informacji wymaganych dla oceny głosowanych propozycji układowych.</p> <p>Transparentność postępowania oraz ochrona praw aktywnych wierzycieli były zasadami leżącymi u podstaw uchwalenia Prawa restrukturyzacyjnego. Proponowana w Ustawie zmiana zasady te narusza.</p> <p>Zob. także uwagi w punktach 3 i 8.</p>
2.	W art. 5 Ustawy po punkcie 7) dodanie punktu 7a) dodającego w art. 86 pr. restr. po ust. 3 nowego ust. 3a	<p><u>Proponujemy zmianę Ustawy poprzez dodanie w art. 5 Ustawy po punkcie 7) nowego punktu 7a), zgodnie z którym do obecnego art. 86 pr. restr. zostałyby dodany nowy ust. 3a w poniższym brzmieniu:</u></p> <p><i>„3a. W razie złożenia przez dłużnika propozycji układowych, o których mowa w art. 151 ust. 2a kwotę wierzytelności zabezpieczonych, która prawdopodobnie nie będzie zaspokojona z przedmiotu zabezpieczenia określa się w oparciu o wycenę przedmiotu zabezpieczenia sporządzoną przez biegłego.”</i></p>

		<p><u>Uzasadnienie proponowanej zmiany:</u></p> <p>Układowa restrukturyzacja zabezpieczonych wierzytelności powinna być dokonywana w sytuacji, w której miało miejsce rzetelne określenie pokrycia wierzytelności zabezpieczeniem. W tym celu konieczne jest zapewnienie, że przedmiot zabezpieczenia wierzytelności na potrzeby przygotowania spisu wierzytelności jest wyceniony przez biegłego.</p>
3.	<p>Art. 5 Ustawy pkt 10) lit b) zmieniający art. 110 ust. 7 pr. restr.</p>	<p><u>Proponujemy zmianę Ustawy poprzez zmianę przewidzianego nią brzmienia art. 110 ust. 7 pr. restr. (proponowana zmiana w podkreśleniu):</u></p> <p><i>„7. W przypadku gdy z uwagi na znaczną liczbę wierzycieli odbycie zgromadzenia wierzycieli jest utrudnione, sędzia-komisarz może postanowić o przeprowadzeniu głosowania wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. Postanowienie obwieszcza się. <u>Na żądanie wierzyciela lub wierzycieli, mających łącznie więcej niż 30% sumy wierzytelności z wyłączeniem wierzytelności, o których mowa w art. 80 ust. 3, art. 109 ust. 1 i art. 116, głosowanie układu powinno mieć miejsce na zgromadzenie wierzycieli.</u>”</i></p> <p><u>Uzasadnienie proponowanej zmiany:</u></p> <p>Podjęcie decyzji w sprawie układu jest najważniejszą prerogatywą wierzyciela w postępowaniu restrukturyzacyjnym. Przed podjęciem powinien on mieć możliwość weryfikacji decyzji w ramach procedury zapewniającej mu dostęp do:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) informacji dotyczących sytuacji i perspektyw dłużnika [uzasadnienia propozycji układowych] - przedstawianych przez dłużnika, nadzorcę oraz zarządcę oraz b) informacji dotyczących stanowiska innych wierzycieli. <p>Dotyczy to w szczególności sytuacji, w której dostęp do takich informacji żądany jest przez wierzycieli mogących zablokować układ oraz posiadających prawo inicjatywy układowej, tzn. wierzycieli posiadających łącznie więcej niż 30% sumy wierzytelności.</p> <p>Proponowane rozwiązanie odzwierciedla wymogi wynikające z Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r. wymagającej, ażeby przyjęcie tzw. planu restrukturyzacyjnego [tzn. układu w rozumieniu pr. restr.] poprzedzone było negocjacjami z udziałem wierzycieli.</p>

<p>4.</p>	<p>Art. 5 pkt 11) Ustawy zmieniającej art. 151 pr. restr. poprzez dodanie ust. 2a</p>	<p><u>Proponujemy zmianę Ustawy poprzez zmianę przewidzianego nią brzmienia art. 151 ust. 2a pr. restr. (proponowana zmiana w podkreśleniu):</u></p> <p><i>„2a. Jeżeli dłużnik przedstawił wierzycielowi, którego wierzytelność jest zabezpieczona hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską, propozycje układowe przewidujące pełne zaspokojenie, w terminie określonym w układzie, jego wierzytelności wraz z należnościami ubocznymi, które były przewidziane w umowie będącej podstawą ustanowienia zabezpieczenia, nawet jeżeli umowa ta została skutecznie rozwiązana lub wygasła, albo przewidujące zaspokojenie wierzyciela w stopniu nie niższym od tego, jakiego może się spodziewać w przypadku ~~dochodzenia~~ <u>zaspokojenia</u> takiej wierzytelności wraz z należnościami ubocznymi z przedmiotu zabezpieczenia w ramach postępowania upadłościowego, do objęcia wierzytelności z mocy prawa układem nie jest konieczna zgoda takiego wierzyciela. <u>W sytuacji, w której propozycje układowe przewidują spłatę wierzytelności zabezpieczonej w terminie wykraczającym poza okres, w którym taka wierzytelność byłaby spłacona w ramach postępowania upadłościowego, objęcie takiej zabezpieczonej wierzytelności układem wymaga zgody wierzyciela. Do zgody takiej stosuje się odpowiednio przepis ust. 2. Objęcie z mocy prawa układem wierzytelności zabezpieczonych ma miejsce od dnia obwieszczenia propozycji układowych przewidujących objęcie układem wierzytelności zabezpieczonych.</u>”</i></p> <p><u>Uzasadnienie proponowanej zmiany:</u></p> <p>Objęcie układem wierzytelności zabezpieczonych nie powinno stawiać wierzyciela zabezpieczonego w sytuacji gorszej od tej, w której znalazłby się w razie upadłości dłużnika. Wymaga tego implementacja dyrektywy. [Zob. definicja „kryterium ochrony najlepszych interesów wierzycieli” Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r.]</p> <p>Z uwagi na to, że złożenie propozycji układowych dotyczących wierzytelności zabezpieczonych istotnie zmienia ich status w postępowaniu [m.in.] zakaz dokonywania spłat, konieczne jest jednoznaczne określenie momentu, od którego wierzytelności takie mają status układowych. W tym celu propozycje układowe, o których mowa powyżej, powinny być obwieszczone.</p>
-----------	---	---

<p>5.</p>	<p>W art. 5 Ustawy po punkcie 11) dodanie punktu 11a) zmieniającego art. 156 pr. restr. poprzez dodanie nowych ust. 7 i 8</p>	<p><u>Proponujemy zmianę Ustawy poprzez dodanie w art. 5 Ustawy po punkcie 11) nowego punktu 11a), zgodnie z którym do obecnego art. 156 pr. restr. zostałyby dodane nowe ust. 7 i 8 w poniższym brzmieniu:</u></p> <p><i>„7. Wierzyciel, którego dotyczy propozycja układowa przewidująca konwersję wierzytelności na udziały lub akcje oddając głos w sprawie układu może oświadczyć, że rezygnuje z konwersji wierzytelności na udziały lub akcje. W takiej sytuacji w razie uprawomocnienia się postanowienia o zatwierdzeniu układu wierzytelność takiego wierzyciela, w zakresie w jakim podlegałaby konwersji na udziały lub akcje, ulega zmniejszeniu.</i></p> <p><i>8. W razie wykonania przez wierzyciela uprawnienia, o którym mowa w ust. 7, wraz z wnioskiem o wpis do rejestru przedsiębiorców podwyższenia kapitału zakładowego składanym w związku z uprawomocnieniem się postanowienia o zatwierdzeniu układu zarząd składa oświadczenie w formie aktu notarialnego określające kwotę wierzytelności podlegającej konwersji na udziały lub akcje oraz łączną liczbę udziałów lub akcji wydawanych wierzycielom.”</i></p> <p><u>Uzasadnienie proponowanej zmiany:</u></p> <p>Objęcie udziałów lub akcji w kapitale dłużnika powinno być przywilejem, a nie obowiązkiem wierzyciela. Wierzyciel powinien mieć możliwość wyboru układowego umorzenia swojej wierzytelności w miejsce konwersji. Dotyczy to szczególnie sytuacji, w których istnieje duże ryzyko uchylecia układu.</p>
<p>6.</p>	<p>W art. 5 Ustawy po punkcie 13) dodanie punktu 13a) zmieniającego art. 181 ust. 1 pr. restr.</p>	<p><u>Proponujemy zmianę Ustawy poprzez dodanie w art. 5 Ustawy po punkcie 13) nowego punktu 13a), zgodnie z którym zmianie uległoby obecne brzmienie art. 181 ust. 1 pr. restr. w następujący sposób (proponowana zmiana w podkreśleniu):</u></p> <p><i>„1. Jeżeli dłużnik przedstawił wierzycielowi, którego wierzytelność jest zabezpieczona hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską, propozycje układowe przewidujące pełne zaspokojenie, w terminie określonym w układzie, jego wierzytelności wraz z należnościami ubocznymi, które były przewidziane w umowie będącej podstawą ustanowienia zabezpieczenia, nawet jeżeli umowa ta została skutecznie rozwiązana lub wygasła, albo przewidujące zaspokojenie wierzyciela w stopniu nie niższym od tego, jakiego może się spodziewać w przypadku <u>dochodzenia zaspokojenia takiej wierzytelności wraz z należnościami ubocznymi z przedmiotu zabezpieczenia w ramach postępowania upadłościowego, do objęcia wierzytelności układem częściowym z mocy prawa układem nie jest konieczna zgoda takiego wierzyciela. W sytuacji, w której propozycje układowe przewidują spłatę wierzytelności zabezpieczonej w terminie wykraczającym poza okres, w którym taka wierzytelność byłaby spłacona w ramach postępowania upadłościowego, objęcie takiej zabezpieczonej wierzytelności układem wymaga zgody wierzyciela. Do zgody takiej stosuje się</u></i></p>

		<p><u>odpowiednio przepis ust. 2. Objęcie z mocy prawa układem wierzytelności zabezpieczonych ma miejsce od dnia obwieszczenia propozycji układowych przewidujących objęcie układem wierzytelności zabezpieczonych.</u></p> <p><u>Uzasadnienie proponowanej zmiany:</u></p> <p>Zob. pkt 4 powyżej.</p>
7.	<p>W art. 5 Ustawy po punkcie 17) dodanie punktu 17a) zmieniającego art. 211 pr. restr.</p>	<p><u>Proponujemy zmianę Ustawy poprzez dodanie w art. 5 Ustawy po punkcie 17) nowego punktu 17a), zgodnie z którym zmianie uległoby obecne brzmienie art. 211 pr. restr. w następujący sposób (proponowana zmiana w podkreśleniu):</u></p> <p>„Art. 211. 1. <u>Niezwłocznie po rozpoczęciu przez nadzorcę układu pełnienia swojej funkcji dłużnik dokonuje ustalenia dnia układowego.</u></p> <p>2. <u>Dzień układowy przypada nie wcześniej niż trzy miesiące i nie później niż dzień przed dniem złożenia wniosku o zatwierdzenie układu. W razie dokonania obwieszczenia, o którym mowa w art. 226a dniem układowym jest dzień takiego obwieszczenia.</u></p> <p>3. <u>Z zastrzeżeniem art. 152 ust. 2a, według stanu z dnia układowego określa się uprawnienia wierzycieli do głosowania nad układem oraz skutki przyjętego układu.</u></p> <p>4. <u>Wierzytelności powstałe po dniu układowym nie są objęte układem.</u>”</p> <p><u>Uzasadnienie proponowanej zmiany:</u></p> <p>Z uwagi na to, że obwieszczenie o dniu układowym skutkuje rozpoczęciem począwszy od dnia moratorium egzekucyjnego [zob. nowy art. 226d] istotne byłoby, ażeby rozpoczęcie takiego moratorium pokrywało się z dniem, który definiuje grupę wierzycieli objętych układem [zob. art. 211 ust. 3].</p>
8.	<p>Art. 5 pkt 20) Ustawy zmieniający art. 212 pr. restr.</p>	<p><u>Proponujemy zmianę Ustawy poprzez zmianę przewidzianego nią brzmienia art. 212 ust. 3 pr. restr. (proponowana zmiana w podkreśleniu):</u></p> <p>„Art. 212. 1. <u>Po ustaleniu dnia układowego nadzorca układu zbiera głosy wierzycieli.</u></p> <p>2. <u>Wierzyciele oddają głos za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, w którym nadzorca układu zamieszcza kartę do głosowania. Nadzorca układu za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe lub za pośrednictwem komornika sądowego w sposób określony w ustawie z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych doręcza wierzycielom, na adres wskazany w rejestrze, do którego jest wpisany wierzyciel, informację o sposobie głosowania za pośrednictwem systemu teleinformatycznego</u></p>

		<p><i>obsługującego postępowanie sądowe z pouczeniem o sposobie uwierzytelnienia się i sposobie wypełnienia karty do głosowania. Jeżeli wierzyciel nie jest wpisany do rejestru nadzorca układu doręcza informację, o której mowa w zdaniu poprzednim, na adres wierzyciela znany dłużnikowi.</i></p> <p><i>3. Nadzorca układu może również zwołać zgromadzenie wierzycieli, do którego stosuje się odpowiednio przepisy o zgromadzeniu wierzycieli, w celu głosowania nad układem. <u>Na żądanie wierzyciela lub wierzycieli, o których mowa w art. 155 ust. 2 mających łącznie więcej niż 30% sumy wierzytelności z wyłączeniem wierzytelności, o których mowa w art. 80 ust. 3, art. 109 ust. 1 i art. 116, nadzorca układu zobowiązany jest zwołać zgromadzenie wierzycieli.</u></i></p> <p><i>4. O terminie zgromadzenia wierzycieli zwołanego w celu głosowania nad układem nadzorca układu zawiadamia wierzycieli umieszczonych w spisie wierzytelności, jednocześnie doręczając im propozycje układowe, informację o podziale wierzycieli umieszczonych w spisie wierzytelności ze względu na kategorie interesów, informację o sposobie głosowania na zgromadzeniu wierzycieli oraz pouczenie o treści przepisów art. 107–110, art. 113 i art. 115–119.</i></p> <p><i>5. Z przebiegu zgromadzenia wierzycieli sporządza się protokół, utrwalając przebieg zgromadzenia za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk oraz za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, pod kierunkiem nadzorca układu.</i></p> <p><i>6. Zgromadzeniu wierzycieli przewodniczy nadzorca układu.”</i></p> <p><u>Uzasadnienie proponowanej zmiany:</u></p> <p>Podjęcie decyzji w sprawie układu jest najważniejszą prerogatywą wierzyciela w postępowaniu restrukturyzacyjnym. Przed podjęciem decyzji powinien on mieć możliwość jej weryfikacji w ramach procedury zapewniającej mu dostęp do informacji [uzasadnienia propozycji układowych] przedstawianych przez dłużnika, nadzorcę oraz zarządcę oraz dostęp do informacji dotyczących stanowiska innych wierzycieli. Dotyczy to w szczególności sytuacji, w której dostęp do takich informacji żądany jest przez wierzycieli mogących zablokować układ oraz posiadających prawo inicjatywy układowej, tzn. wierzycieli posiadających łącznie więcej niż 30% sumy wierzytelności.</p> <p>Proponowane rozwiązanie odzwierciedla wymogi wynikające z Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r. wymagającej, ażeby przyjęcie tzw. planu restrukturyzacyjnego [tzn. układu w rozumieniu pr. restr.] poprzedzone było negocjacjami z udziałem wierzycieli.</p>
--	--	--

<p>9.</p>	<p>Art. 5 pkt 27) Ustawy wprowadzający nowy art. 226a pr. restr.</p>	<p><u>Proponujemy zmianę Ustawy poprzez zmianę przewidzianego nią brzmienia art. 226a ust. 1 pr. restr. (proponowana zmiana w podkreśleniu):</u></p> <p><i>„Art. 226a. 1. Po sporządzeniu <u>przez nadzorcę układu</u> spisu wierzytelności, spisu wierzytelności spornych oraz wstępnego planu restrukturyzacyjnego <u>oraz sporządzeniu przez dłużnika i przedstawieniu nadzorcy układu propozycji układowych</u> nadzorca układu może dokonać obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego.”</i></p> <p><u>Uzasadnienie proponowanej zmiany:</u></p> <p>Zaangażowanie nadzorcy następuje w oparciu o zawartą z dłużnikiem umowę. Zawierając umowę, a następnie w związku z jej realizacją przygotowując obwieszczenie o dniu układowym, nadzorca powinien mieć jasność co strategii restrukturyzacyjnej oraz proponowanych wierzycielom rozwiązaniach. Uzasadnione jest to dodatkowo krótkim – 4 miesięcznym okresem moratorium egzekucyjnego.</p> <p>Zakres propozycji układowych, a w szczególności to, czy skierowane są one do wierzycieli zabezpieczonych definiuje konsekwencje obwieszczenia o dniu układowym. Dlatego też nadzorca powinien mieć takie propozycje dokonując ogłoszenia.</p>
<p>10.</p>	<p>Art. 5 pkt 27) Ustawy wprowadzający nowy art. 226c pr. restr.</p>	<p><u>Proponujemy zmianę Ustawy poprzez zmianę przewidzianego nią brzmienia art. 226c ust. 1 pr. restr. (proponowana zmiana w podkreśleniu):</u></p> <p><i>„Art. 226c. 1. W obwieszczeniu, o którym mowa w art. 226a ust. 1, podaje się:</i></p> <p><i>1) imię i nazwisko dłużnika albo jego nazwę oraz numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku - inne dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację, firmę, pod którą działa dłużnik, miejsce zamieszkania albo siedzibę, adres, a jeżeli dłużnikiem jest spółka osobowa, osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - imiona i nazwiska reprezentantów, w tym likwidatorów, jeżeli są ustanowieni, oraz numery PESEL albo numery w Krajowym Rejestrze Sądowym reprezentantów, a w przypadku ich braku - inne dane umożliwiające ich jednoznaczną identyfikację, a ponadto w przypadku spółki osobowej - imiona i nazwiska albo nazwę, numery PESEL albo numery w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku - inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację oraz miejsce zamieszkania albo siedzibę współników odpowiadających za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem;</i></p> <p><i>2) informację o miejscu położenia głównego ośrodka podstawowej działalności dłużnika;</i></p> <p><i>3) dane dotyczące nadzorcy układu, w tym adres biura nadzorcy układu i informacje o godzinach otwarcia biura nadzorcy;</i></p>

		<p><u>4) informację o tym, czy propozycje układowe dotyczą wierzytelności, o których mowa w art. 151 ust. 2a;</u> <u>5) informację o niestwierdzeniu okoliczności, o których mowa w art. 226a ust. 2;</u> <u>6) informację o prawie przysługującym zgodnie z art. 226f.</u> 2. Przez inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację dłużnika, o których mowa w ust. 1 pkt 1, rozumie się dane, o których mowa w art. 86 ust. 6.”</p> <p><u>Uzasadnienie proponowanej zmiany:</u></p> <p>Wierzyciele powinni mieć możliwość bezzwłocznego kontaktu z nadzorcą i wykonania uprawnień, o których mowa w nowym art. 211a pr. restr. [dostęp do akt]. W tym celu nadzorca powinien powiadomić ich o tym gdzie i w jakim trybie takie uprawnienia mogą wykonać.</p>
11.	<p>Art. 5 pkt 27) Ustawy wprowadzający nowy art. 226e pr. restr.</p>	<p><u>Proponujemy zmianę Ustawy poprzez zmianę przewidzianego nią brzmienia art. 226e pr. restr. (proponowana zmiana w podkreśleniu):</u></p> <p><u>„Art. 226e. W okresie wskazanym w art. 226d przepisy art. 256 i art. 312 stosuje się odpowiednio, a w odniesieniu do wierzytelności podmiotów, o których mowa w art. 116 oraz 109 ust. 1 stosuje się odpowiednio także przepis art. 252. W okresie wskazanym w art. 226d spłaty wierzytelności objętych z mocy prawa układem mogą być dokonywane wyłącznie w zakresie, w jakim jest to konieczne w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa dłużnika oraz wymagają zgody nadzorczy układu.”</u></p> <p><u>Uzasadnienie proponowanej zmiany:</u></p> <p>Proponowane przepisy nie przewidują ograniczenia prawa dłużnika do spłaty wierzytelności układowych, tzn. nie przewidują zastosowania przewidzianego w art. 252 zakazu spełniania przez dłużnika świadczeń z wierzytelności objętych układem. Rozwiązanie to w kontekście wprowadzenia moratorium egzekucyjnego rodzi wątpliwości.</p> <p><u>Po pierwsze</u> prowadzi do sytuacji, w której od dnia ogłoszenia o dniu układowym do dnia głosowania układu struktura wierzytelności się zmieni.</p> <p><u>Po drugie</u> prowadzi do sytuacji, w której dochodzić może do dyskryminacyjnej spłaty części wierzycieli.</p> <p>W celu ograniczenia przynajmniej drugiego problemu zasadne jest ograniczenie prawa dłużnika do spłacania wierzytelności podmiotów powiązanych [wierzycieli, o których mowa w art. 116 pr. restr.] oraz uwarunkowanie spłaty innych wierzytelności układowych od zgody nadzorczy.</p> <p>Niezależnie od powyższego z dużą ostrożnością i krytycyzmem należy się odnieść do koncepcji</p>

		wprowadzenia możliwości spłacania wierzytelności układowych w toku postępowania restrukturyzacyjnego.
12.	Art. 5 pkt 27) Ustawy wprowadzający nowy art. 226f pr. restr.	<p><u>Proponujemy zmianę Ustawy poprzez zmianę przewidzianego nią brzmienia art. 226f pr. restr. (proponowana zmiana w podkreśleniu):</u></p> <p><i>„Art. 226f. 1. Na wniosek wierzyciela, dłużnika lub nadzorcy układu sąd uchyla skutki dokonania obwieszczenia, o którym mowa w art. 226a ust. 1, jeżeli prowadzą one do pokrzywdzenia wierzycieli lub jeżeli zostaną ujawnione okoliczności, o których mowa w art. 226a ust. 2. Przed wydaniem postanowienia sąd może przesłuchać dłużnika, wierzyciela lub nadzorcę układu. Na postanowienie w przedmiocie uchylenia skutków dokonania obwieszczenia przysługuje zażalenie. Prawomocne postanowienie o uchyleniu skutków dokonania obwieszczenia obwieszcza się.</i></p> <p><u><i>2. Na wniosek wierzycieli, o których mowa w art. 155 ust. 2 mających łącznie więcej niż 66% sumy wierzytelności z wyłączeniem wierzytelności, o których mowa w art. 80 ust. 3, art. 109 ust. 1 i art. 116, sąd odwołuje nadzorcę układu i powołuje w jego miejsce nadzorcę sądowego wskazanego przez wnioskujących wierzycieli. W takiej sytuacji stosuje się odpowiednio art. 211a ust. 6.</i></u></p> <p><u><i>3. Na wniosek wierzycieli, o których mowa w art. 155 ust. 2 mających łącznie więcej niż 30% sumy wierzytelności z wyłączeniem wierzytelności, o których mowa w art. 80 ust. 3, art. 109 ust. 1 i art. 116, sąd może odwołać nadzorcę układu i powołać w jego miejsce nadzorcę sądowego, jeżeli jest oczywiste, że nadzorca układu nie daje rękojmi należytego wykonywania obowiązków. W takiej sytuacji stosuje się odpowiednio art. 211a ust. 6.</i></u></p> <p><u><i>4. Na wniosek dłużnika lub wierzyciela sąd odwołuje nadzorcę układu i powołuje w jego miejsce nadzorcę sądowego, jeżeli w stosunku do nadzorcy układu mają miejsce okoliczności wskazane w art. 28 ust. 1 pkt 2). W takiej sytuacji stosuje się odpowiednio art. 211a ust. 6.”</i></u></p> <p><u>Uzasadnienie proponowanej zmiany:</u></p> <p>W sytuacji, w której wierzyciele posiadający większość zapewniającą im możliwość przegłosowania układu [2/3 sumy wierzytelności uprawnionych do głosowania układu] żądają zmiany nadzorcy układu, zmiana taka jest zasadna w kontekście możliwości przyjęcia układu i zakończenia z sukcesem toczącego się postępowania. Przyjęcie układu jest najważniejszym celem postępowania. Dlatego też, jeżeli w ocenie wierzycieli, o których mowa powyżej, osoba nadzorcy układu stoi na temu na przeszkodzie zmiana nadzorcy powinna mieć miejsce jako uzasadniona zarówno interesem wierzycieli, jak i dłużnika.</p> <p>Sąd powinien mieć możliwość zmiany nadzorcy układu na nadzorcę sądowego w sytuacji, w której jest oczywiste, że nadzorca układu nie daje rękojmi należytego wykonywania obowiązków. Uprawnienie to stanowi odzwierciedlenie kompetencji sądu posiadanych w stosunku do nadzorcy sądowego, o których</p>

		<p>mowa w art. 28 ust. 2 pr. restr.</p> <p>Oczywistym ponadto jest, że sąd powinien odwołać nadzorcę układu, który utracił prawo do wykonywania obowiązków doradcy restrukturyzacyjnego.</p>
13.	Art. 5 pkt 28) Ustawy zmieniającej art. 256 pr. restr.	<p><u>Proponujemy zmianę Ustawy poprzez zmianę przewidzianego nią brzmienia art. 256 ust. 2 pr. restr. (proponowana zmiana w podkreśleniu):</u></p> <p><i>„2. Do umów kredytu w zakresie środków postawionych do dyspozycji kredytobiorcy przed dniem otwarcia postępowania, leasingu, ubezpieczeń majątkowych, umów rachunku bankowego, umów poręczeń, umów obejmujących licencje udzielone dłużnikowi oraz gwarancji lub akredytyw wystawionych przed dniem otwarcia przyspieszonego postępowania układowego oraz innych umów ~~o podstawowym znaczeniu w odniesieniu do których ich charakter jako posiadających podstawowe znaczenie dla prowadzenia przedsiębiorstwa dłużnika~~ <u>został na wniosek nadzorcy sądowego potwierdzony przez radę wierzycieli</u> przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio. Spis umów o podstawowym znaczeniu dla prowadzenia przedsiębiorstwa dłużnika sporządza nadzorca sądowy i składa do akt w terminie trzech tygodni od dnia otwarcia postępowania. <u>Spis ten może być uzupełniony w toku postępowania o umowy, co do których rada wierzycieli na żądanie nadzorcy sądowego potwierdziła, że mają podstawowe znaczenie dla prowadzenia przedsiębiorstwa dłużnika.</u>”</i></p> <p><u>Uzasadnienie proponowanej zmiany:</u></p> <p>Uprawnienie nadzorcy do dyskrecjonalnego wskazywania umów, które nie mogą być wypowiedziane, powinno być przedmiotem kontroli. Celem takiej kontroli byłoby potwierdzenie, iż decyzja nadzorcy jest uzasadniona obiektywnym interesem masy, a w konsekwencji także interesem wierzycieli. Zapobiegałoby to sytuacjom, w których uprawnienie wynikające z art. 256 wykonywane jest przez nadzorcę w sposób dyskryminacyjny.</p>
14.	Uwaga dot. potrzeby uwzględnienia	Związek Banków Polskich chciałby podkreślić potrzebę uwzględnienia w Ustawie przepisów

<p>w Ustawie przepisów umożliwiających dostęp do danych gromadzonych w Krajowym Rejestrze Zadłużonych instytucjom utworzonym na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe</p>	<p>umożliwiających dostęp do danych gromadzonych w Krajowym Rejestrze Zadłużonych (dalej: „KRZ”) instytucjom utworzonym na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (dalej: „Prawo bankowe”) bezpośrednio w trybie teletransmisji.</p> <p>Głównym celem działalności instytucji utworzonych na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego (dalej jako: „rejstry kredytowe”) jest umożliwienie bankom i innym instytucjom kredytowym i pożyczkowym dokonywania oceny zdolności kredytowej na podstawie danych o zadłużeniu klienta pochodzących z całego sektora finansowego. Ocena zdolności kredytowej stanowi obowiązek banków przewidziany w przepisach prawa (art. 70 Prawa bankowego), którego wykonanie podlega nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego. W Rekomendacji T Komisji Nadzoru Finansowego dotyczącej dobrych praktyk w zakresie zarządzania ryzykiem detalicznych ekspozycji kredytowych wskazano m.in. że „w ramach procesu oceny zdolności kredytowej klienta detalicznego konieczne jest każdorazowe korzystanie przez banki z zewnętrznych baz danych, w tym w szczególności międzybankowych baz danych budowanych przez instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.)”.</p> <p>Prawidłowa i kompleksowa ocena zdolności kredytowej osoby ubiegającej się o otrzymanie kredytu lub pożyczki zapobiega udzielaniu kredytów i pożyczek osobom nadmiernie zadłużonym, o niskiej zdolności kredytowej, które mogą łatwo popaść w spiralę zadłużenia. Wobec takich osób często prowadzone było postępowanie upadłościowe lub egzekucja komornicza, która została umorzona ze względu na jej bezskuteczność. Dane tych osób będą widniały w KRZ. Szybka transmisja informacji o otwarciu lub zakończeniu postępowania upadłościowego czy restrukturyzacyjnego albo o bezskutecznej egzekucji komorniczej do bazy danych rejestru kredytowego umożliwi bankom i innym instytucjom pożyczkowym dokonanie kompleksowej i aktualnej oceny zdolności kredytowej na podstawie kompletnych informacji o osobie ubiegającej się o kredyt, a w wielu przypadkach może zapobiec udzieleniu kredytu osobie, która swoim dotychczasowym zachowaniem nie daje rękojmi jego spłaty i może popaść w spiralę zadłużenia. Należy przy tej okazji zwrócić uwagę na problem znacznie szerszy społecznie: brak wystarczających danych do dokonania oceny zdolności kredytowej może spowodować udzielanie kredytu osobom, które następnie tego kredytu nie spłacą. Oznacza to bezpośrednio niebezpieczeństwo dla depozytów obywateli zgromadzonych w bankach, z których to depozytów finansowane są kredyty.</p> <p>Bazy danych prowadzone przez rejestry kredytowe zawierają informacje m.in. o historii zobowiązań kredytowych klienta, o zapytaniach kierowanych do rejestru przez banki i inne instytucje (np. w przypadku złożenia wniosku kredytowego). Dane o postępowaniu upadłościowym pozyskiwane są obecnie za pośrednictwem sieci Internet z Monitora Sądowego i Gospodarczego, co sprawia, że są one umieszczane w bazie danych ze znacznym opóźnieniem. Dla prawidłowej oceny zdolności kredytowej istotne jest, aby informacje dotyczące upadłości lub restrukturyzacji klienta znajdujące się w bazach danych rejestru kredytowego były zawsze aktualne i szybko dostępne. Z tego względu umożliwienie rejestrom kredytowym dostępu do KRZ w trybie teletransmisji danych byłoby skutecznym i efektywnym</p>
---	--

		<p>sposobem szybkiego pozyskiwania przez banki i inne instytucje kredytowe i pozyczkowe kompleksowej i calosciowej informacji o zdolnosci kredytowej klienta.</p> <p>Banki i inne instytucje kredytowe i pozyczkowe otrzymuja informacje zgromadzone w bazach Biura Informacji Kredytowej S.A. (dalej jako: „BIK”) w sposob zautomatyzowany, poprzez biezacy dostep do prowadzonego przez BIK systemu. Obecnie czas udostepniania raportow kredytowych na temat klienta nie przekracza 2 sekund. Takze dane pochodzace od bankow i innych instytucji sa przekazywane do bazy danych BIK w sposob zautomatyzowany. W celu zapewnienia kompletnosci i aktualnosci informacji przetwarzanych w bazach danych BIK kluczowe jest zapewnienie dostepu do KRZ takze w sposob zautomatyzowany, w trybie teletransmisji. „Reczne” wprowadzanie informacji z KRZ do bazy BIK przez pracownika zwiekszaloby ryzyko popelnienia pomyлки i wprowadzenia blednych danych, co mogloby spowodowac powazne skutki finansowe dla klienta ubiegajacego sie o kredyt oraz dla bankow.</p> <p><u>Nalezy przy tym wskazac, iz dostrzegajac istotna role rejestrów kredytowych w procesie oceny zdolnosci kredytowej kredytobiorców, ustawodawca umozliwil tym instytucjom ulatwiony dostep do Rejestru Naleznosci Publicznoprawnych (w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postepowaniu egzekucyjnym w administracji). Zagwarantowanie rejestrom kredytowym analogicznego dostepu do KRZ byloby zatem rozwiazaniem spójnym i konsekwentnym z powyzsza regulacja.</u></p> <p>Na etapie rzadowych prac legislacyjnych nad <i>projektem ustawy o Krajowym Rejestrze Zadluzonych oraz zmianie innych ustaw</i> w 2017 i 2018 r. BIK zwracal sie o uwzglednienie powyzszej kwestii w projektowanej ustawie, m.in. w kierowanych do Ministerstwa Sprawiedliwosci pismach z dnia 25 wrzesnia 2017 r. oraz 12 czerwca 2018 r. Rowniez Związek Bankow Polskich podnosil te kwestie w piśmie z dnia 22 grudnia 2017 r.</p> <p>W zamieszczonym na stronie RCL raporcie z dnia 28 listopada 2017 r. z konsultacji publicznych dotyczacych ww. projektu znalazla sie informacja o tym, ze uwage BIK uwzgledniono w projektowanej zmianie <i>ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r o udostepnianiu informacji gospodarczych i danych gospodarczych</i>, w nastepujacym brzmieniu:</p> <p><i>„Biuro Informacji Kredytowej postulowalo o dostep do Krajowego Rejestru Zadluzonych.</i></p> <p><i>Uwage uwzgledniono przez projektowana zmianę ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostepnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. 2014, poz. 1015), w art. 28 ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5. Krajowego Rejestru Zadluzonych na zasadach okreslonych w ustawie z dnia... o Krajowym Rejestrze Zadluzonych.”</i></p> <p>Nalezy wskazac, iz BIK nie dziala w oparciu o <i>ustawę z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostepnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych</i>. Instytucjami dzialajacymi na tej podstawie</p>
--	--	---

		<p>są biura informacji gospodarczej. Rejestry kredytowe (takie jak BIK) są natomiast instytucjami powołanymi na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania bankom, instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytów, a także instytucjom pożyczkowym i podmiotom, o których mowa w art. 59d <i>ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim</i>, danych, w tym stanowiących tajemnicę bankową, m.in. o historii zobowiązań kredytowych, w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego.</p> <p>Należy zatem wnioskować, że intencją ustawodawcy już wówczas, tj. w 2017 r., było umożliwienie postulowanego przez BIK dostępu do KRZ dla instytucji utworzonych na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego, a tylko z powodu uwzględnienia takiej zmiany jedynie w <i>ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych</i> – ostatecznie nie uzyskano zamierzonego efektu zmian.</p> <p>W dniu 8 czerwca 2020 r., podczas trwających prac legislacyjnych związanych ze zmianą ustawy o KRZ, BIK ponowił wniosek o zmianę legislacyjną w tym zakresie. W raporcie z konsultacji publicznych wskazano, iż postulat ten nie został uwzględniony, gdyż KRZ jest jawny. Pragniemy jednak wskazać, że wyłącznie bezpośredni dostęp byłby skutecznym i efektywnym sposobem na pozyskiwanie informacji, które ze względu na jakość i kompletność, stałyby się nieocenionym elementem oceny zdolności kredytowej przez banki.</p> <p>Z powyższych względów uprzejmie prosilibyśmy – wzorem dokonanych w 2018 r. zmian w <i>ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych</i> – o wprowadzenie do Ustawy zaproponowanej poniżej zmiany w art. 105 Prawa bankowego, która zapewniłaby dostęp do KRZ rejestrom kredytowym utworzonym na podstawie tego przepisu:</p> <p><i>W art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357, z późn. zm.) po ust. 4i dodaje się ust. 4j w brzmieniu:</i></p> <p><i>„4j. instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4, są uprawnione do otrzymywania danych z Krajowego Rejestru Zadłużonych na zasadach określonych w ustawie z dnia... o Krajowym Rejestrze Zadłużonych. Udostępnianie danych następuje w trybie teletransmisji danych.”</i></p> <p>W przypadku gdyby sam tryb udostępniania danych miał zostać uregulowany odpowiednim rozporządzeniem wykonawczym do ustawy o KRZ, wówczas wnosimy, aby podmiotom, które uzyskały dostęp do KRZ na podstawie ustawy, przyznany został w rozporządzeniu ten dostęp w trybie teletransmisji danych. Takie rozwiązanie ustawodawcze zostało zastosowane w przypadku udostępnienia danych m.in. rejestrom kredytowym z Rejestru Należności Publicznoprawnych, stąd również w przypadku KRZ rozporządzenie regulujące sposób dostępu mogłoby zawierać zbliżone rozwiązanie:</p>
--	--	--

		<p><i>„Dane zgromadzone w Krajowym Rejestrze Zadłużonych, o których mowa w art. ...., udostępnia się podmiotowi/podmiotom, o którym/-ych mowa w art. ...., za pośrednictwem funkcjonalności systemu teleinformatycznego w sposób zapewniający możliwość automatycznego uzyskania dostępu do tych danych.”</i></p>
--	--	---